

Jõulunäidend

Tegelased: Joosep
Maarja
Eliisabet
Ingel
Sakarias
1. jutustaja
2. jutustaja
1. karjane
2. karjane
vana karjane
noor karjane

Koor esitab kaks laulu ja flöödimängija esitab ühe pala.

Vajaminevad rekvisiidid:

Karjaste lõkketule jaoks 100W pirn, punane läbipaistev paber, puuhalud; sõim õlgedega, karjaste kostüümid, kepid.

1. pilt

Ruum on hämar ja igale pildile on suunatud kohtvalgus. Kõik tegelased kannavad toleaeget heebrea riietust. Valgus suunatud sõimele, Maarjale, Joosepile. Nad istuvad laudas ja meenutavad...

- Joosep: Olen nii rõõmus, et meie laps on lõpuks sündinud. Ma ei suuda seda imet ikka veel mõista.
- Maarja: Jah, nüüd on ta siin. Jumal on Ta meile kinkinud. *(Mõtiskledes)* Jeesus - Tema päästab ju meie rahva. Ja meie tohime Tema vanemad olla, Joosep!
- Joosep: *(Sel ajal liigub Maarja järgmise pildi kohale.)*
Kuidas Jumal küll meie peale tuli? Ma oleksin õnnelik, kui me võiksime olla oma kodus Naatsaretis, mitte aga siin Petlemma laudas. Keiser Augustuse korraldus! *(Põlglikult)* Häh! Roomlased teevad, mida nad tahavad. Kas tõesti vabastab meie laps meid roomlaste võimu alt? Jah, aga Maarja ütles ju, et ingel on temaga rääkinud... *(Valgus 2. pildile.)*

2. pilt

Maarja on oma toas Naatsaretis. Ingel Gabriel astub tema juurde...

- Ingel: Tere, sa armuleidnu, Issand olgu sinuga! *(Maarja võpatab ehmatuses)*
Ära karda, Maarja, sest sa oled leidnud armu Jumala juures! Ja vaata, sa saad käima peale ning tood ilmale poja ja paned temale nimeks Jeesus. Tema saab suur olema ja teda peab hüütama Kõigekõrgema Pojaks, ja Issand Jumal annab temale ta isa Taaveti aujärje, ja ta valitseb igavesti Jaakobi soo üle ning tema kuningriigil ei ole otsa!
- Maarja: Kuidas on see võimalik, ma pole ju veel abielus?
- Ingel: Püha Vaim tuleb su peale ja Kõigekõrgema vägi varjab sind; sellepärast peab ka Püha, kes sinust sünnib, nimetatama Jumala Pojaks. Ja vaata, su sugulane Eliisabet, temagi on pojaga käima peal oma vanas eas, ja see on kuues kuu temal, keda üteldi olevat sigimatu, sest Jumalal ei ole ükski asi võimatu!
- Maarja: Ma olen Issanda teenija; sündigu mulle Tema Sõna järgi.

3. pilt

Ingel lahkub, Maarja läheb Eliisabeti juurde. Valgus on suunatud Joosepile.

- Joosep: Kui ma teada sain, et Maarja last ootab, ei tahtnud ma temaga avalikult enam välja minna. Mõtlesin, kuidas temast väiksema käraga laliku minna... Aga siis ilmus ka mulle ingel...
(*Valgus suunata inglile, kes seisab eemal.*)
- Ingel: Joosep, Taaveti poeg, ära karda Maarjat, oma naist, enese juure võtta, sest mis temas on sündinud, on Pühast Vaimust. Ta toob ilmale poja ja sa pead temale nimeks panema Jeesus; sest Tema päästab oma rahva nende pattudest!
(*Valgus inglilt ära.*)
- Joosep: Ja siis külastas Maarja Eliisabeti ja sündis nii nagu ingel oli öelnud. Ma mäletan hästi neid sõnu, mida Eliisabet talle ütles...

4. pilt

Valgus Eliisabetile ja Maarjale, kes on kohta vahetanud. Koorilaulu ajal läheb Maarja jälle Joosepi juurde.

- Eliisabet: Õnnistatud oled sina naiste seas ja õnnistatud on sinu ihu sugu! Kust see tuleb, et minu Issanda ema on tulnud minu juurde? Sest vaata, kui su terefuse hääл kostis mu kõrvu, siis hüppas lapsuke suurest rõõmusest mu ihus! Ja õnnis see, kes on uskunud, et läheb täide, mis Issand temale on ütelnud!
- Maarja: Mu hing ülistab väga Issandat ja mu vaim rõõmutseb Jumalas, minu Õnnistegijas; sest Ta on vaadanud oma ümmardaja alanduse peale! Vaata, nüüdsest peale kiidavad mind õndsaks kõik sugupõlvad, sest minule on teinud suuri asju Vägev, ja tema nimi on Püha, ja tema halastus kestab põlvest põlve neile, kes teda kardavad!
- Koor: **Au olgu Jumalal kõrges!**
- Sakarias: Kiidetud olgu Issand, Iisraeli Jumal, et ta on tulnud katsuma oma rahvast ja on saatnud oma rahvale lunastuse ning on meile äratanud päästesarve Taaveti, oma sulase kojast nõnda nagu ta maailma ajastu algusest on rääkinud oma pühade prohvetite suu kaudu. Ja sina lapsuke, sind peab hüütama Kõigekõrgema prohetiks, sest sina lähed Issanda palge eel valmistama tema teid.

5. pilt

Valgus Maarjale ja Joosepile laudas.

- Joosep: Maarja, see kõik ei mahu mulle pähe! Meie laps ja Jumala Poeg?! Kujuta ette, Ta lamab siin õlgedel, mitte aga Heroodese palees. Kui too seda ometi teaks... (*Paus*)
Me oleme lihtsad inimesed. Kes meid tähele paneb? Ja ka meie rahva Päästja sünd toimus märkamatuult.
- Maarja: Tundub küll nii.
- Jutustaja: Ükski inimene Petlemmas ei aimanud, mis oli sündinud sel ööl. Maarja ja Joosep jäid oma äraarvamata suure uudisega täiesti kahekesi. Aga Jumal hoolitses selle eest, et Tema Poja tulekust siia maailma teada saadi.

Flöödipala

6. pilt

Valgus karjastele väljal, Lõke.

1. karjane: Te ei kujuta ette, mis täna Petlemmas toimus! Meeletud rahvamassid! Tõeline rahvaste rändamine.
2. karjane: Jah, ajad on halvad.
- Vana karjane: Ma olen palju oma elus näinud, aga ajad lähevad ikka hullemaks, mitte paremaks.
- Noor karjane: Aga, isa, sa ütled ju alati, et kui Messias tuleb...
- Vana karjane: Messias - jah, mu poeg! Aga ma arvan, et minu silmad Teda ei näe. Mis oleks, kui Ta aga tõesti tuleks?
- Noor karjane: Siis kihutaks ta roomlased maalt välja! *(Paus)*

1. karjane: Mis see on?
2. karjane: Läheb aina valgemaks. Kas on juba hommik?
- Vana karjane: Tasa - mis valgus see on? Ma olen täiesti pimestatud.
1. karjane: Ma kardan.
- Ingel: Ärge kartke! Sest vaata, ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis saab osaks kõigele rahvale: sest teile on täna Taaveti linnas sündinud Õnnistegija, kes on Issand Kristus! Ja see olgu teile tunnuseks: te leiате lapse mähitud ja sõimes magavat!

Koor:

2. karjane: Mis see siis nüüd oli?
1. karjane: Ma ei saa aru. Aga need olid ju Jumala inglid!
- Vana karjane: Et mina seda veel näha saan! Nüüd on see täide läinud: Messias on sündinud! Ma pean Teda nägema. Tule, pois!
2. karjane: Tõepoolest, Messias on sündinud! Oodake, ma tulen kaasa!
2. jutustaja: Ja nad tulid tõtates ning leidsid Maarja ja Joosepi ja lapsukese, kes magas sõimes. Ja karjased läksid tagasi Jumalale au andes ja teda kiites kõige eest, mis nad olid kuulnud ja näinud, nõnda nagu neile oli üteldud.

Jutustaja kõne ajal põlvitavad karjased Maarja ja Joosepi ja sõime ette. Siis lähevad juubeldades ära.

Lõpetada mõne kauni jõululuuletusega või noore karjase pöördumisega laste poole:

*Ma tean, mida mina Talle ütleks, mida annaks,
annaks iseennast kõigega, mis mul on.
Oma südame annaks, ja mõtted, ja kogu elu.
Kas ka teie ei tahaks nii teha, suured ja väiksed?
Õnnistegija on tulnud vaid suurest armastusest me vastu.
Ta seisab ja ootab sisselaskmist.
Siis kingib Ta rahu, mis on sügav nagu jõgi
ja mille allikad on kuldse taevatempli juures,
ja rõõmu, mida keegi ei või ära võtta.
Seda soovib teile Petlemma karjane sellel jõuluõhtul!*